

Tennessee Walking Horses

The Basics

Sis
07

compiled by Sis Osborne

Ook al is de Tennessee Walking Horse van oorsprong gefokt als werkpaard, tegenwoordig wordt het voornamelijk gebruikt als recreatief rijpaard. Dit is aan zijn soepele, makkelijke manier van lopen en zijn zachtaardige karakter te danken. Een kalm, rustig temperament, in combinatie met van nature gemakkelijk uit te zitten gangen maken van de Tennessee Walking Horse het meest populaire wedstrijd-, vrijetijds- en veelzijdigheidspaard ter wereld.

De Tennessee Walking Horse behoort tot de lichte paardenrassen en is ontstaan in midden Tennessee. Het ras ontstond door het kruisen van Standardbred, Volbloed, Morgan en American Saddlebred. Tennessee Walking Horses variëren over het algemeen in stokmaat van 146 m tot meer dan 1,70 m en weegt tussen 450 en 600 kg. De moderne Tennessee Walking Horse beschikt over een mooi hoofd met kleine, goed geplaatste oren. Het paard heeft een lange ruime schouder, een lange schuin aflopende heup, een vrij korte rug met een kort, sterk kruis. De onderste lijn is langer dan de bovenste lijn, waardoor de lange stap ontstaat. Tennessee Walking Horses komen in alle kleuren en verschillende kleurpatronen voor. Door de grote variatie aan kleur is er voor elk wat wils.

De Tennessee Walking Horse wordt in drie verschillende gangen gereden: de flatfoot walk, de running walk en galop. Deze drie gangen zijn rastypisch voor de Tennessee Walking Horse en hij is hierdoor beroemd. De snelle stap is een erfelijk vastgelegde, natuurlijke manier van lopen en uniek voor dit ras. Veel Tennessee Walking Horses zijn in staat ook andere varianten uit te voeren zo als de tölt/rack of verzette telgang (stepping pace), verzette draf (fox-trot), single-foot (variatie van de tölt) en andere bekende gangen. Hoewel deze gang-varianten niet wenselijk in de showring zijn, zijn ze wel soepel en makkelijk op een buitenrit te rijden.

De flatfoot walk is een vlotte gang met een diepe onderstap, met een snelheid die vier tot acht kilometer per uur kan bereiken. Bij deze gang worden de hoeven gelijkmatig apart van elkaar in een bepaald ritme neergezet.

Het paard glijdt met zijn achterhoef voorbij de afdruk van zijn voorhoef heen: rechts

achter over rechts voor, achter links over links voor. Deze beweging van de achterhoef glijdend over de afdruk van de voorhoef staat bekend als 'overstride'. De overstride is uniek voor de Tennessee Walking Horse. Het spronggewricht moet alleen een beweging naar voren tonen; een verticale beweging van het spronggewricht is ongewenst.

Een Tennessee Walking Horse knikt met zijn hoofd in het ritme en de cadans van zijn voeten. Dit knikken van de hoofd, samen met de overstride, zijn twee kenmerken die uniek zijn voor de Tennessee Walking Horse. Het opvallende hoofdknikken samen met de overstride wordt door juryleden bij een wedstrijd extra beoordeeld.

De running walk is de meest opmerkelijke gang van de Tennessee Walking Horse. Deze extra soepele, glijdende gang is in zijn essentie hetzelfde als de flatfoot walk met slechts een merkbaar verschil: de snelheid tussen de twee gangen. De juiste vorm mag tijdens de running walk nooit worden opgeofferd aan overdreven snelheid. Het ras kan zich in deze gang tussen 16 tot 20 kilometer per uur voortbewegen. Bij verhoging van de snelheid verlengt de overstride van de achterhoef voor de voorhoef van 15 cm tot en met 40 cm. Hoe groter de 'stap', hoe beter de 'Walker'. Het is deze beweging die de ruiter een gevoel van glijden geeft, alsof hij door de lucht voortbewogen wordt door een krachtige maar soepel draaiende machine.

Omdat de gangen voor de Tennessee Walker gemakkelijk uit te voeren zijn, ontspannen bepaalde spieren terwijl zij de running walk uitvoeren, waardoor bijvoorbeeld hun oren in het ritme kunnen mee floppen. Sommige Walkers klakken zelfs met hun tanden. De running walk is een soepele, makkelijke manier van lopen voor zowel paard en ruiter. Een echte Tennessee Walking Horse zal tijdens de running walk blijven knikken. De jurering mag niet beïnvloed worden door de snelheid, maar eerder door de karakteristieke beweging die wordt getoond.

De derde gang is de galop, en dan een verzamelde galop. De galop wordt uitgevoerd op vrijwel dezelfde wijze als bij andere rassen, maar de Tennessee Walking Horse lijkt een meer ontspannen manier te hebben bij het uitvoeren van deze gang. De galop is een voorwaartse beweging, die in een diagonaal rechts of links uitgevoerd wordt. Op de rechter hand, is dat als volgt: links achter, rechts achter en links voor samen, daarna rechts voor. De linker galop is: rechts achter, links achter en rechts voor, daarna naar links voor. Wanneer deze gang in een ring uitgevoerd wordt, hoort het dier met het voorbeen aan de binnenkant van de ring aan te galopperen. In de galop laat het paard een overvloed aan gemak zien met veel sprong en ritme, met het juiste omhoog- en neerkomen geeft dit een sensationeel gevoel in het zadel. Dus de galop gaat 'voor' omhoog en veroorzaakt hierdoor een gemakkelijke beweging van omhoog en naar beneden zo als bij een schommelstoel. Dit wordt vaak aangeduid als de 'schommelstoelgalop'.

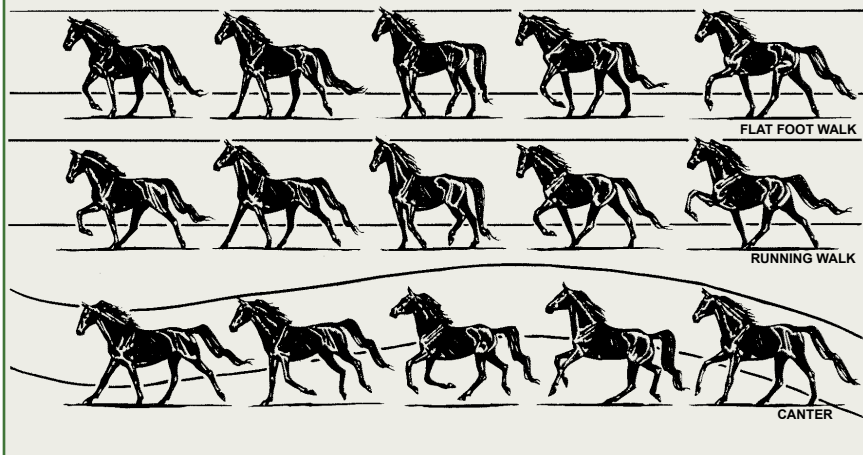
Suggesties om een Tennessee Walking Horse te beoordelen

De Tennessee Walking Horse wordt zowel in Engels- als in Western harnachement in wedstrijden uitgebracht. Er zijn verschillende segmenten = divisies voor zowel 'padded' als licht beslagen paarden. Met padded bedoelen we dat onder de hoeven speciale kunststofplaten genageld zijn, iets wat in Europa niet voorkomt.

Het segment van het licht beslagen vrijetijdspaard is enorm gegroeide laatste jaren mede als gevolg van het niet zo moeilijke trainen van dit ras omdat de gangen natuurlijk vererfd worden. En je dus goede gangen kunt houden zonder de hulp van een professional.

Het licht beslagen 'plantation pleasure' paard (vrijetijdspaard) laat altijd duidelijk zien dat hij er is en schittert met zijn echte walking horse gangen. Iedere neiging tot telgang, rack (tölt) of draf moet worden bestraft. De vorm (ritme) mag niet worden opgeofferd aan de snelheid. Het paard moet goed gemanierd en gecontroleerd aan een lichte teugel lopen. Goed gedrag is belangrijk voor een vrijetijdspaard en moet serieus worden genomen bij de beoordeling. Het paard dient goed gebalanceerd te zijn, zowel op de voor- als achterhand. Hij moet zonder verzet achteruit gaan, en in alle gangen reageren op signalen van de ruiter zonder zware ophouding en trekken of pompen van de teugel. Het paard komt in flatfoot walk de ring in, en wanneer de deur gesloten is, mag de jury vragen om runningwalk, flatfootwalk en galop. De beweging van het hoofd van het paard is erg belangrijk. Indien hij niet knikt, walt hij niet. De paarden worden op beide handen in de ring voorgesteld. Engels harnachement en kleding zijn verplicht voor deze klasse, tenzij anders aangegeven. Net-

The Gaits of the Tennessee Walking Horse

heid en smaak in kleding worden gestimuleerd en beïnvloeden de afweging in de uiteindelijke juryring.

In een Model klasse wordt het paard in een hoofdstel de ring binnengeleid en voor de jury neergezet, 'geparkeerd'. De bouw van het paard en de conditie zijn altijd het belangrijkste. Paarden moeten stil staan, weerspanning en verzet leidt tot diskwalificatie.

Uitkomen in western pleasure (vrijetijd) is een afspiegeling van de geschiktheid van een Tennessee Walking Horse als een western werkpaard, met kwaliteiten die bijzondere geschikt zijn voor het ranch werk. Het western pleasure paard is rustig, laat een uitzonderlijk soepele, comfortabele gang zien zonder al te veel animatie. Een goed western pleasure paard moet een evenwichtige, vloeiende beweging hebben met een losse en eenvoudige manier van lopen. Het paard dient aan de losse teugel te worden gereden, en laat een echte vier-takt gang zien met daaraan gekoppeld het ritmische hoofdknikken. De hoofdhouding moet natuurlijk zijn, het paard mag niet te ver uitneuzen noch te veel in de nek gebogen zijn. Het hoofd mag niet te hoog worden gedragen, passend bij een western werkpaard. Als een western paard niet stil staat, moet hij aftrek van punten krijgen. Als een westernpaard ten alle tijde met twee handen wordt gereden (uitzondering een paard van vier jaar en jonger in een ringtrensje (snaffle) of Bosal), leidt dit tot punten aftrek. Als een western paard een snelle, ongecontroleerde galop laat zien of niet zonder pompen en stoten kan worden gereden leidt dit tot punten aftrek.

Tips ter beoordeling van de bouw van de Tennessee Walking Horse

by Dr. Randall Baker, DVM and Sis Osborne

Bouw: de term omvat bespiering, harmonieus en gebalanceerd uiterlijk. Het omvat ook de vorm en de verhouding van de verschillende delen van het lichaam.

Type: het 'type' van het paard is afhankelijk van de functie waar het paard voor wordt ingezet. Een Tennessee Walking Horse is een licht type paard. Gewenst is een type rijpaarden van gemiddelde hoogte en gewicht, meestal variërend 1.46 m en 1.70 m en een gewicht tussen 450-600 kg. Dit paard heeft een lange losse schouder, een lange goed gehoekte heup, een vrij korte rug en een kort, sterk kruis. De onderlijn is langer dan de bovenlijn, waardoor een lange onderstap mogelijk is.

Balans: een evenwichtig beeld ontstaat doordat voor- en achterhand bijna gelijk zijn van omvang en ontwikkeling. Het past allemaal goed bij elkaar.

Hoofd: het hoofd van de Tennessee Walking Horse moet in verhouding zijn tot de rest van het lichaam van het dier. Het hoofd en keel moeten verfijnd en droog zijn, de gelaatsbeenderen zijn verfijnd alsof het houtsnijwerk is. De ogen laten het karakter zien, hebben de goede afmetingen en vorm en zijn juist geplaatst, met voldoende breedte tussen de ogen. De ogen moeten klaar en helder zijn. Het hoofd moet recht zijn, noch convexe (Romeinse neus) nog concave (Arabier neus). De oren moeten goed zijn geplaatst, middellang tot klein, en worden naar voren gedragen en laten attentheid blijken. De mond moet klein zijn, met grote, verfijnde neusgaten. De bovenste en onderste tanden moeten op elkaar staan. De kaak moet botstructuur tonen, maar mag niet overdreven dik zijn.

Hals: het hoofd gaat in de hals over met een hoek van 45 graden, met een voldoende ruimte tussen de kaak en de nek. De hals moet middellang tot lang zijn. Het hoofd wordt hoog gedragen. Bij het volwassen paard is de hals licht gebogen. De hals is atletisch en bespierd en gaat geleidelijk over in de schouder en schoft. Overmatige buiging van de hals is ongewenst.

Schouders en schoft: de schouders moeten lang zijn en in een hoek van 45 graden liggen tussen schoft en het punt van de schouder. De schouder moet glad gevormd, maar toch goed gespierd zijn. De schoft moeten duidelijk omschreven zijn en tussen de bovenkant van de twee schouders liggen. De bovenkant van de schoft moet ten minste even hoog zijn als de bovenkant van de achterhand.

Borst en voorbenen: de borst is van normale diepte en breedte, en gaat bij de eerste rib over in de borstkas. Met een goede singelbreedte en goed gewelfde ribben is er voldoende ruimte voor longen en hart. De voorbenen hebben genoeg ruimte van elkaar om elkaar niet te raken en zijn vrij ver naar voren geplaatst en gaan over in de schouder. De onderarm moet redelijk gespierd zijn en loopt soepel over in de voorknie zowel van de zij- als van voor- en achterkant. Het kniegewricht moet droog

zijn, met een matig lang onderbeen. Het kootbeen moet middel tot lang zijn. Het kootbeen gaat met een hoek van 45 graden over in de hoof. De afstand tussen de elleboog en voorknie moet langer zijn dan vanaf de voorknie tot de koot.

Rug, lendenen en kruis: de bovenlijn van een walker moet of recht zijn of licht hellend naar de achterhand toe. De rug moet kort tot middellang zijn, met korte, sterke lendenen. Het kruis moet lang en goed gespierd zijn en overgaan tot een goed geplaatste staart. Het kruis moet matig hellen vanuit het punt van het heupbeen tot de zitbeenknobbel.

Achterhand: de achterhand is voldoende bespierd, de achterkant ziet van opzij en achteren goed bespierd uit. De spieren moeten goed zichtbaar zijn aan zowel de binnen- als ook aan de buitenkant van de achter benen. Het spronggewricht moet tamelijk breed en diep zijn en er droog uitzien. Het onderbeen staat verticaal ten opzichte van spronggewricht en koot, met het kootbeen lopend in een hoek van 45 graden tot de grond. Het is bij een walker acceptabel "onder te staan" of licht "koehakkig" te staan.

Benen en botten: de botstructuur van het been is vlak en vrij van zwelling of uitstulpingen. Het bot moet van voldoende maat zijn om het dier te kunnen ondersteunen tijdens inspanningen. Het spronggewricht en de knie zijn breed en diep, laten geen zwelling zien en gaan geleidelijk over in het onderbeen. Van voor of achter gezien deelt een verticale lijn van de knie het lichaam in twee gelijke delen. De onderbenen vanaf de knie en de sprong zijn droog en laten pezen zien, waardoor de benen plat lijken. Alle benen staan vierkant onder het lichaam. Van voren bekeken, wijzen de voorbenen en hoeven parallel naar voren. Van op zij gezien loopt een loodrecht lijn over het bovenbeen van schouder tot achter de koot naar de grond. Van achter gezien, staat de sprong of recht of licht naar binnen gedraaid. De achterbenen staan onder het paard en de hoeven staan recht naar voren. Het spronggewricht laat de goede hoeking zien, waarbij een recht achterbeen zeer ongewenst is. Overmatige hoeking in het spronggewricht kan tot zwakke hakken leiden.

Hoeven en kootbeen: de hoof is goed gevormd en in evenwicht tot de grootte van het paard. De hoeven moeten hard en sterk zijn.

Het kootbeen is middel- tot lang en staat in een hoek van 45 graden tot de grond. Een recht en of kort kootbeen zit voor de ruiter niet fijn en vraagt om letsel.

Kwaliteit: de kwaliteit wordt omschreven als een fijn getekend hoofd met een glad, welgevormd lichaam. De verschillende delen van het lichaam gaan in elkaar over. De vacht glanst.

Harnachement: een Tennessee Walking Horse vereist geen speciale uitrusting. Het zadel noch hoofdstel is heel anders dan bij andere rassen. Meestal wordt een soort westernzadel gebruikt om van buitenritten te genieten, maar sommigen geven de voorkeur aan het flatsaddle, dat is een Engels zadel voor zowel recreatie als show, dat geen kniesteun heeft. Normale Engelse dressuur -, spring- of veelzijdigheidszadels zijn niet geschikt. Beter is een gangenpaardenzadel.

Hoefijzers: wedstrijdpaarden worden in Europa niet met klossen uitgebracht, maar met (of zonder) normale ijzers. De Tennessee Walking Horse die wordt gebruikt voor recreatief rijden heeft geen speciale hoefijzers nodig. Een doorsnee Tennessee Walking Horse wordt met een iets kleinere hoeking beslaan, met een natuurlijke teen, dan sommige western paarden. Als uw paard beslagen is wanneer u het koopt, laat de eigen hoefsmid de hoeking van uw paard en de ijzers van dat moment bekijken, voordat het paard zijn ijzer verliest of de hoef te lang wordt en in een andere hoeking komt te staan. Schrijf de lengte en hoeking op, dan zijn de gegevens paraat als de hoefsmid komt.

Voer: de zorg van uw Tennessee Walking Horse is niet anders dan bij andere paardenrassen. Alle paarden moeten toegang hebben tot schoon drinkwater en voldoende voedsel. U kunt contact opnemen met uw lokale dierenarts en diervoederleverancier wat als het meest gangbare voer voor paarden in uw gebied wordt gebruikt. De hoeveelheid voedsel hangt af van hoe het paard zal worden gebruikt, en natuurlijk van het paard zelf. Als het paard in de box staat moet het ten minste twee keer per dag worden gevoerd. Een gemiddeld groot paard in een box of in een uitloop zonder gras heeft normaliter 4,5 kilo ruw/krachtvoer 's ochtends en 4,5 liter ruw/krachtvoer 's avond nodig, plus drie keer per dag schoon, fris hooi. Alle paarden hebben een uitloop nodig om zich vrij te kunnen bewegen als ze niet gereden worden..

P. O. Box 286 • Lewisburg, Tennessee 37091 • (931) 359-1574
www.twhbea.com